

รูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา

Learning Styles in French Language of Students

in Woranarichaloem Songkhla School

พฤฒ ไบระหมาน *

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนโรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6 แผนการเรียนอังกฤษ-ฝรั่งเศส ปีการศึกษา 2559 จำนวน 129 คน ได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบเป็นระบบ ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย เพศ ระดับชั้นของนักเรียน และรูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส จำนวน 5 รูปแบบ ได้แก่ การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้จากการรวมกลุ่ม การเรียนรู้จากการสอนแบบบรรยาย การเรียนรู้จากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน และการเรียนรู้จากการศึกษาด้วยตนเอง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ แบบลิเคิร์ท การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

จากการวิจัย พบว่า นักเรียนในระดับชั้นที่แตกต่างกันมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสไม่แตกต่างกัน 3 รูปแบบ ได้แก่ การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้จากการรวมกลุ่ม และการเรียนรู้จากการศึกษาด้วยตนเอง และมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสแตกต่างกัน 2 รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การเรียนรู้จากการบรรยาย และการเรียนรู้จากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

สำหรับการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการบรรยาย และการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนรู้ได้ดีกว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นอกจากนี้ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนผู้หญิงสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่านักเรียนผู้ชาย

ABSTRACT

The objective of this research was to analyze the difference of learning styles in French language of Woranarichaloem Songkhla School students. Sample group was 129 students from Matthayomsuksa 4-6 (Grade 10 - 12) in English – French program, academic year 2559 (A.D. 2016), selected by using systematic sampling method. Study variables composed gender, study levels, and 5 learning styles: learning by doing, learning by grouping, learning by lecturing, learning by participating in classroom activities and learning by self-studying. Research tool was a questionnaire of Likert's 5 rating scale. Data was statistically analyzed with Two-way ANOVA.

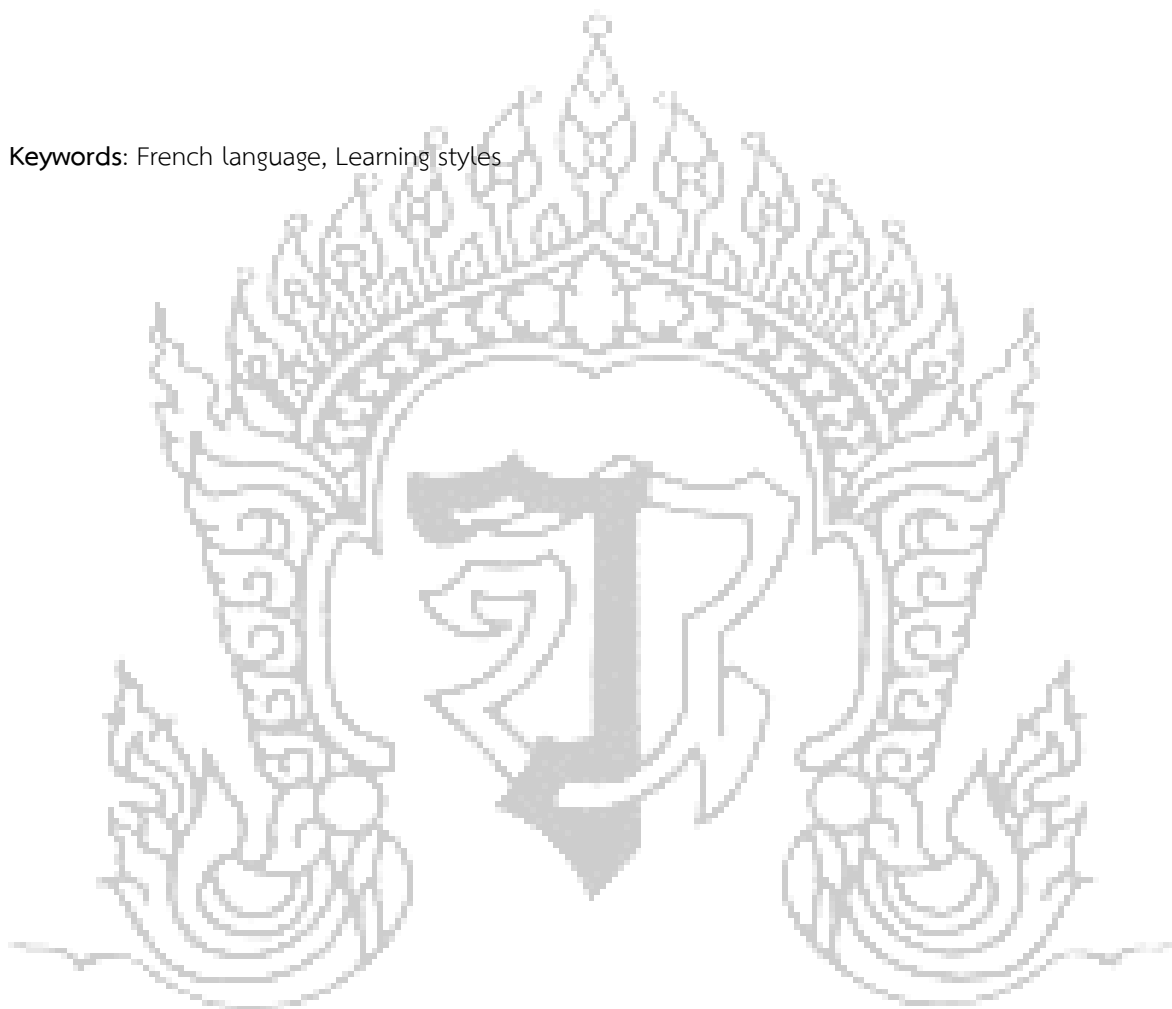
The study revealed that the students in the different levels used indifferently 3 learning styles: learning by doing, learning by grouping and learning by self-studying. Yet, they used 2 different learning

* ครูผู้ช่วย โรงเรียนวรนาธิเฉลิม จังหวัดสงขลา

styles with a statistically significant figure at .05: learning by lecturing and learning by participating in classroom activities.

The students in Matthayomsuksa 4 (Grade 10) and in Matthayomsuksa 6 (Grade 12) had the higher means of learning by lecturing and learning by participating in classroom activities than the students in Matthayomsuksa 5 (Grade 11). The female students in Matthayomsuksa 5 (Grade 11) learnt by participating in classroom activities better than the male students.

Keywords: French language, Learning styles

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับนักเรียน ยึดประโยชน์ของนักเรียนเป็นหลัก ควบคู่กับการคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนและพัฒนาการทางสมองเป็นประเด็นสำคัญ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนและพัฒนาการทางสมอง อีกทั้งเสนอแนะให้ครูออกแบบการเรียนรู้และจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างนักเรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 25-26) พงศม ใประหมาน (ม.ป.ป.) ชี้ให้เห็นว่า นักเรียนโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา ปีการศึกษา 2559 มีองค์ประกอบของการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้จากรวมกลุ่ม การเรียนรู้จากการสอนแบบบรรยาย การเรียนรู้จากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน และการเรียนรู้จากการศึกษาด้วยตนเอง สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนของโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา ที่เรียนภาษาฝรั่งเศส ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 มีรูปแบบการเรียนรู้ไม่เหมือนกัน และสามารถจัดกลุ่มรูปแบบได้ 5 กลุ่ม

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยต้องการทราบเพิ่มเติมว่านักเรียนในระดับชั้นที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนในแผนการเรียนอังกฤษ-ฝรั่งเศส ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่เลือกเรียนภาษาฝรั่งเศสเป็นวิชาหลัก มีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสที่แตกต่างกันหรือไม่ เพื่อนำสารสนเทศไปใช้ออกแบบและจัดการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสที่เหมาะสมให้แก่นักเรียนในปีการศึกษา 2560 ต่อไป

คำถามของการวิจัย

นักเรียนของโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา ในระดับชั้นที่แตกต่างกันเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสด้วยรูปแบบที่แตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของรูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบรูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา ในระดับชั้นที่แตกต่างกัน
2. ได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการออกแบบและการจัดการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสให้เหมาะสมกับนักเรียนในแผนการเรียนอังกฤษ-ฝรั่งเศสของโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักเรียนโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา ในแผนการเรียนอังกฤษ-ฝรั่งเศส ตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 ปีการศึกษา 2559 ทั้งในห้องเรียนปกติและห้องเรียนพิเศษภาษา จำนวน 258 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้มาด้วยวิธีการสุ่มแบบเป็นระบบ จำนวน 129 คน ประกอบด้วย นักเรียนของโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 33 คน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 39 คน และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 57 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ คือ เพศ และระดับชั้นของนักเรียน

ตัวแปรตาม คือ รูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส จำนวน 5 รูปแบบ ได้แก่ การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้จากรวมกลุ่ม การเรียนรู้จากการสอนแบบบรรยาย การเรียนรู้จากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน และการเรียนรู้จากการศึกษาด้วยตนเอง

เครื่องมือวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตรประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ แบบลิเคิร์ท มีความตรงเชิงโครงสร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบ ตั้งแต่ .62 - .81 และความเที่ยง .91

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง (Two-way ANOVA) โดยผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับ Window (SPSS version 22) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย

ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการลงมือปฏิบัติของนักเรียน
จำแนกตามเพศและระดับชั้น (n=129)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ผลหลัก					
เพศ	1	.037	.037	.099	.753
ระดับชั้น	2	1.270	.635	1.710	.185
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้น	2	.021	.010	.028	.972
ความแปรปรวนที่อธิบายได้	123	45.663	.371		
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	129	1469.320			
รวม	128	47.962			

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนที่มีเพศและศึกษาอยู่ในระดับชั้นที่แตกต่างกันเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการลงมือปฏิบัติไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการรวมกลุ่มของนักเรียน
จำแนกตามเพศและระดับชั้น (n=129)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ผลหลัก					
เพศ	1	.287	.287	.591	.444
ระดับชั้น	2	1.647	.823	1.694	.188
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้น	2	.628	.314	.646	.526
ความแปรปรวนที่อธิบายได้	123	59.788	.486		
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	129	1908.400			
รวม	128	62.322			

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนที่มีเพศและศึกษาอยู่ในระดับชั้นที่แตกต่างกันเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการสอนจากการบรรยายของนักเรียน
จำแนกตามเพศและระดับชั้น (n=129)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ผลหลัก					
เพศ	1	.114	.114	.286	.594

ตารางที่ 3 (ต่อ)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระดับชั้น	2	3.335	1.668	4.178*	.018
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้น	2	.505	.253	.633	.533
ความแปรปรวนที่อธิบายได้	123	49.090	.399		
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	129	1622.701			
รวม	128	56.420			

*p < .05

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นที่ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็น
แตกต่างกันเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการบรรยายแตกต่างกันอย่างมี รายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ ดังตารางที่ 4
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการบรรยายของนักเรียน
จำแนกตามเพศและระดับชั้น (n=129)

ค่าเฉลี่ย	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
มัธยมศึกษาปีที่ 4 = 3.6252	-	-.4885*	-.0159
มัธยมศึกษาปีที่ 5 = 3.1367		-	-.5044*
มัธยมศึกษาปีที่ 6 = 3.6411			-

จากตารางที่ 4 พบว่า นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักเรียนในระดับชั้น
ที่ 4 และนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส มัธยมศึกษาปีที่ 5 ($\bar{X} = 3.1367$) เรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการ
จากการบรรยายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 บรรยายได้น้อยกว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ
และนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนในระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 6 ($\bar{X} = 3.6252$, $\bar{X} = 3.6411$)
มัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการบรรยายแตกต่างกัน

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบการรับรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนของนักเรียน
จำแนกตามเพศและระดับชั้น (n=129)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ผลหลัก					
เพศ	1	.553	.553	1.594	.209
ระดับชั้น	2	8.470	4.235	12.206*	.000
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้น	2	3.220	1.610	4.641*	.011
ความแปรปรวนที่อธิบายได้	123	42.677	.347		
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	129	1492.280			
รวม	128	52.272			

*p < .05

จากตารางที่ 5 พบว่า นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นที่
แตกต่างกันเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพศและระดับชั้น
มีปฏิสัมพันธ์กัน

ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็น
รายคู่ด้วยวิธีการของเซฟเฟ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนของนักเรียน
จำแนกตามเพศและระดับชั้น (n=129)

ค่าเฉลี่ย	มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
มัธยมศึกษาปีที่ 4 = 3.3636	-	.3380	.1802
มัธยมศึกษาปีที่ 5 = 3.0256	-	-	-.5182*
มัธยมศึกษาปีที่ 6 = 3.5439	-	-	-

จากตารางที่ 6 พบว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปี
ที่ 5 และนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส
จากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ($\bar{X}$ =
3.0256) เรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนได้น้อย
กว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ($\bar{X}$ = 3.5439)

จากการวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ พบว่า ในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนผู้หญิงเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วม
กิจกรรมในชั้นเรียนได้มากกว่านักเรียนผู้ชาย ขณะที่ในระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนผู้ชาย
เรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนได้มากกว่า
นักเรียนผู้หญิง

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการศึกษาด้วยตนเองของนักเรียน
จำแนกตามเพศและระดับชั้น (n=129)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ผลหลัก					
เพศ	1	1.557	1.557	3.080	.082
ระดับชั้น	2	1.078	.539	1.067	.347
ปฏิสัมพันธ์					
เพศ x ระดับชั้น	2	.010	.005	.010	.990
ความแปรปรวนที่อธิบายได้	123	62.172	.505		
ความแปรปรวนส่วนที่เหลือ	129	1113.286			
รวม	128	65.996			

จากตารางที่ 7 พบว่า นักเรียนที่มีเพศและศึกษาอยู่ในระดับชั้นที่แตกต่างกันเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการศึกษาด้วยตนเองไม่
แตกต่างกัน

สรุปผลการวิจัย

นักเรียนในระดับชั้นที่แตกต่างกันมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสไม่แตกต่างกัน 3 รูปแบบ ได้แก่ การเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ การเรียนรู้จากการรวมกลุ่ม และการเรียนรู้จากการศึกษาด้วยตนเอง และมีรูปแบบการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสแตกต่างกัน 2 รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ การเรียนรู้จากการบรรยาย และการเรียนรู้จากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน

สำหรับการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการบรรยายและการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียน นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เรียนรู้ได้ดีกว่านักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นอกจากนี้ในการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนผู้หญิงสามารถเรียนรู้ได้ดีกว่านักเรียนผู้ชาย ขณะที่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนผู้ชายเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสจากการร่วมกิจกรรมในชั้นเรียนได้ดีกว่านักเรียนผู้หญิง

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรสอนภาษาฝรั่งเศสโดยเน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติชิ้นงาน เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม และมอบหมายให้นักเรียนไปแสวงหาองค์ความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพิ่มเติมจากการศึกษาในตำรา และเอกสารประกอบการสอน
2. จัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสในห้องเรียนให้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2559
3. ควรเสริมแรงทางบวกให้นักเรียนผู้ชายในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2559 เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนภาษาฝรั่งเศสเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างของการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนในระดับชั้นที่แตกต่างกันกับผลสัมฤทธิ์ทางภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน หรือกับเจตคติต่อการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน
2. ศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อค้นหาสาเหตุของความแตกต่างของการเรียนรู้ภาษาฝรั่งเศส โดยอาจใช้การสัมภาษณ์นักเรียนรายบุคคล (in-depth interview) หรือการสนทนากลุ่ม (focus group)
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน เช่น การลงมือปฏิบัติชิ้นงาน การรวมกลุ่ม และการศึกษาด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- พลตม ไบระหมาน. (ม.ป.ป.). องค์ประกอบของการเรียนรู้ ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนโรงเรียนวรณาริเฉลิม จังหวัดสงขลา. สืบค้นเมื่อ 4 เมษายน 2560 จาก <http://www.woranari.ac.th>